

חלק 11:

תחזרו אל השטעטל !

ערב חג הסוכות, י"ג תשרי תשע"ד

אני רוצה לומר לכם, שאני מרגיש מאד חזק שאנחנו עומדים בקרוב לעבור כמה התרחשויות מאד משונות ומפחידות בעולם. יתכן שנראה מעט אירועים קטנים בארץ ישראל, אבל עכשיו אני חש שזה הולך להיות בעיקר בעולם מבחוץ, מעבר לגבולות של ארץ-ישראל. **יצפניה ג': 'הכרתי גוים... ע"ש ברש"י, דרשות הר"ן דרוש ו'.**

אני רוצה להגיד לכם, אמא ואבא, שאנחנו, זאת אומרת כלל ישראל, חייבים לזכור את הציווי: **"קדושים תהיו"** ופרשת קדושים, ויקרא י"ט. וזה כל הסוד של "תשובה שלימה"! **ישעיה מ"ג: 'גאלכם קדוש ישראל, וזהייתם לי קדושים', ע"י רש"י סו"פ אחרי-מות וסו"פ קדושים. 'שובו בנים שובבי'ם'. ירמיה ד'.** אני מרגיש שהדבר המיוחד והיסודי הזה נשכח בחלקו הגדול, בכלל ישראל. **פרשת ציצית: 'למען תזכרו...'**

זה פשוט נורא לעבור את רחוב רבי עקיבא בבני ברק, או את רחוב מלכי ישראל בירושלים, או אפילו במרכז המפורסם של החרדים – שכונת 'מאה שערים' בירושלים. אוי, איך שהקדושה והצניעות התדרדרו! **ור' נבואת 'עץ פי גבוה בגות ציון', ישעיהו פרק ג' ופ"ד, כה"ע ובמפרשים.**

ובודאי בניו-יורק: בורו-פארק, סיגייט, אפילו ויליאמסבורג וכו', מונסי, לייקווד, איפה שתמצאו בכל העולם, הצניעות ירדה במידה כה רבה, ואף אחד לא מבין מה שקורה! הם שכחו שזה בכלל לא יתכן לכנות את זה 'צניעות' – לראות את הגוף של האשה מתנועע, תוך מלחמה עם כיסויו להשאר במקומו.

זה נראה כאילו שאף אחד לא יודע שרוב הרבנים, לפחות בארץ ישראל, אמרו שאינכן יכולות ללבוש בגדים נמתחים כמו לייקרה או בדי טריקו. אבל אנחנו מתעלמים מכל זה, ואנחנו מחליטות שהשרוול יכול להיות בדיוק מתחת למרפק, וכמובן שכאשר את מרימה את הזרוע – זה כבר זו יותר גבוה מזה, והחציאת הצרה יכולה להיות בדיוק מתחת לברך, טוב, אני לא אכנס לזה.

וכיצד יכולות נשים שכאלו שהולכות לעבודה בכל סוגי המשרדים עם פיאותיהן הארוכות ופניהן המאופרות, כיצד הן יכולות להחזיק תלמיד-חכם? הן 'בעלות-עבירה'! **ו'קשה המחטיאו מן ההורגו'. ע"י רמב"ם הל' תשובה פ"ד. 'גדול המעשה. ר' אורחות צדיקים ש' הגאות.** כי רק בעצם הליכתן ברחוב הן מושכות את תשומת-הלב של הרבה אברכים. וזו עבירה גדולה ביותר! והכסף שהן מרויחות לתמוך בבעליהן תלמידי-החכמים לא שווה כלום **וע"י פסחים נ: ובתוד"ה מתקולתא.** ואם בכלל, אז זה רק מוריד את בעליהן למטה ברוחניות **וגדר עולם פ"ו, וע"י רמב"ם סו"ס נשים: 'צפקת ג'ר'.**

אז אתם יכולים לטעון שישנן נשים אחרות שהן כן לבושות "צניעות'דיק" (בצניעות). אבל אנחנו שכחנו מה זה בכלל "צניעות"! אפילו אם בגדיהם מעט יותר רחבים – הפאות שלהם נראות, והן כך באמת, שיער אמיתי. **יקול דממה דקה גליון מס' 48.** וכשהן עוברות ברחוב – העובדה היא שהן חשות כמו שראשיהן מגולות עם התסרוקת היפה והמסוגנת שלהן. ואפילו אם הן פשוטות – בכל זאת הן אלגנטיות, וזה נותן להן תחושה של חופשיות **וע"י שו"ע אה"ע סכ"א ס"ב,** של בלתי-נשואות.

וישנן גם נשים שיש להם פיאות מהאופנה-הישנה old-fashion כביכול, ופיאות האופנה-הישנה הללו נותנות הכשר לכל הפאות המקסימות. כי פאה – זה פאה! את לובשת פיאה! ואתן מרגישות שמותר לכן לחבוש כל סוג של פיאה

וזה מאד מעניין כמה פיאות יש להם "הכשרים". אני לא יכול בכלל להבין איזה 'הכשר' בכלל יכול להיות על פיאה... אין בכלל אפשרות לדעת אם זה שיער הודי או לא! אבל נראה לי שהרוב מאיתנו שכח בכלל את הבעיה של ה'עבודה זרה' בשער-הודו [רמב"ם סהמ"צ מל"ת כ"ב, כ"ה], וזה בכלל לא משנה כבר לאף אחד, אפילו שהבעיה היא גדולה ועדיין עומדת בעינה [ויצמדו לבעל פֿעור, ויאכלו זבחי מתים, סנהדרין סג:].

וישנם הרבה אברכים שנהנים מהעובדה שנשותיהן מושכות מבטי זרים. זה מביא להם תחושה של גאוה שיש להם כזאת בת-זוג 'בובת-בארבי' [תפארת העֶפְסִים, ישעיה שם. ע"י סוטה ה. ושירי משכיל כ"ה פ"ז]. אז כל מה שאני יכול לעשות – זה לשבת ולבכות.

זוהי הסיבה מדוע יש לנו כיום כל הרבה בעיות בחיי הנישואין שלנו [סוטה מז: 'משרבו נטויות גרון... מאירי כתובות עב. וע"י ס' מעלות המדות פ"ט סוה"פ], ולמה יש לנו כה מעט קדושה בקהילה, ולמה הקדושה אצלנו נופלת לגמרי ומתרסקת.

אתם לא יכולים להמציא בעצמכם חוקים וכללים! אינכם יכולים לקבוע שבית-יהודי זה משהו שנראה כמו בית גויי, מלבד זאת שאתם שומרים שבתות וחגים וכו' או שהבעל שלכן הולך ללמוד בכולל. זה פשוט בלתי מספיק.

והילדים, אפילו שיש להם פיאות ארוכות ונראים כמו ילדים חסידים קטנטנים [ר' יתרו כ' י"ז] – אבל הגשמיות נכנסה לתוך השכל שלהם, ולתוך הלבבות שלהם, ויותר הם לא יחפשו להגיע אל האמת [ע"י החינוך מצוה שפ"ז].

וזה בכל העולם כעת! כי פעם היו סוגי יהודים, היו יהודי-פולין, ויהודי-גרמניה, ויהודי-אמריקה וכך הלאה [עֲדָרִים-עֲדָרִים]. והיו מקומות שהיו יותר-חרדים ופחות-חרדים, אבל כעת, הכל נפל. הכל באותה דרגה רוחנית ירודה [ש"ר חפמי"א... סוף סוטה ע"ש. הושע ד' ה']. זה לא כמו שזה היה פעם.

היו זמנים שהיהודים, אולי לא כל היהודים, אבל הרבה יהודים – ידעו מה הכוונה "קדושה". הם היו זהירים בכל המצבים, בגלל שברור שרק אדם עם קדושה יכול להתקרב לה' [והייתם קדושים לאלוקיכם. ע"י יומא ל"ט].

הגשמיות שיוצרת את חוסר-הצניעות [עמוס ו', שבת סב: מדה"ג וירא דף ק"י], והעובדה שהרבה מאיתנו מתנהגים כמו גויים [תהלים ק"ו: ויתַעַרְבוּ בְּגוֹיִם... וְיִזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם], זה מוריד אותנו מאד – במקום שנהיה מסוגלים להתעלות. בגלל שהקדושה – עושה אותנו 'קלים' מבחינה רוחנית, ואז אנחנו יכולים להתרומם גבוה יותר ולהתקרב יותר לאמת. אבל גשמיות – עושה אותנו 'כבדים', עם כל התענוגות של העולם-הזה [הסירו את אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר... וְהִשְׁתַּחֲוּ... פ"ר וישב].

ואנשים יתווכחו איתי: "אבל אנחנו כן צנועים, וזה לא אמת". אבל האנשים שמתווכחים על כך – הם אינם חיים בצניעות. ואילו האנשים שכן מנסים להיות צנועים – לעולם לא יתווכחו על כך. הם רק ינסו עוד יותר חזק, ועוד יותר קשה להתקרב לה'.

זה לא יכול להיות שאדם שאפילו לא יודע מה הכוונה 'קדושה' – יכול להתקרב לה'!

אתם לא יכולים להתיישב ביחד, זוגות של אנשים ונשים, משוחחים ומפטפטים במושבות-הבונגלו שלכם, ולהתקרב לה'! [וסוף ישעיה: הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְשַׁהֲרִים אֶל הַגִּבּוֹת... אבות א' ה'].

אתם לא יכולים ללכת לסרטים או לצפות בוידאו, ולהתקרב לה'! [רש"י ויקרא י"ח ג'].

אתם לא יכולים לחגוג במסיבות עם נאומים תפלים וזמרים שמחקים את תנועות הג'ז והרוק'נ'רול, ולהתקרב לה'! [והושע ט' א', ישעיה ה' י"א].

אתם לא יכולים לרוץ מחנות הפיצה לחנות הפלאפל, ולשבת, ולזלול, ולצחוק, ולהתקרב לה'! [תנודא"רפ"ג, רמב"ן ר"פ קדושים].

אתם לא יכולים לשבת במסעדות שכל אחד יכול להסתכל פנימה ולראות איך בדיוק אתם אוכלים, ולחשוב שאם אתם רוחצים את ידיכם ומברכים לפני האוכל ואומרים בסוף "ברכת המזון" – אז זה בסדר גמור... זה כמו לאכול בשוק! [קידושין מא.] זה כמו להקיא על השולחן! [אבות ג' ג'] וזה לא בסדר! כך אינכם יכולים להתקרב אל ה'.

וזה ממשיך הלאה והלאה. אני לא יכול אפילו להתחיל לספר לכם מה לא בסדר, בגלל שלצערי, יש כל כך הרבה מה לומר.

בישיבות, ה' ישמור, יש הרבה בחורים שיש להם חוסר-הבנה מוחלט מה הכוונה "קדושה" בכלל. יש מהבחורים שמעורבים עם הרבה דברים של אנטי-תורה, שאם הם היו מתגלים, זה היה גורם להרבה יהודים פשוט להתיישב על הארץ ולבכות על הכישלון של הדור שלנו לחנך את בחורי-הישיבה. אמנם ישנם בחורים טובים – אבל זה מאד קשה להיות בחור טוב כאשר כל-כך הרבה "גישות פתוחות" – הן המובילות.

וככל שה'בית יעקב' ממשיך – רוב הבנות יוצאות רדודות ושטחיות, מבלי יכולת לתפוס שום-דבר מעט עמוק יותר מאשר הרדידות החומרנית שהן כה מוצפות בה [ישעיהו ב' ו'].

נכון, תמיד ישנם מעטים שמנסים לפרוץ ולהגיע למצוא את האמת. ואלו הם היחידים שיעברו את זה כעת הכי בקלות. אלו הם האנשים שפשוט 'יחליקו' אל תוך הגאולה בתנועה קלה [בְּטָרֵם תְּחִיל יִלְדָה]. סוף ישעיה. ור' תנדי"א זוטא פ"כ, ג'.

אבל כל השאר, שהם יהודים-אמיתיים, נשמות יהודיות אמיתיות, יצטרכו לעבור הרבה מאד סבל [ס' זנפשי יודעת מאד, עמ' 146], רק בגלל שהם לא מבינים. בגלל שזה יהיה עבורם כל-כך קשה להיות מסוגלים לפרוץ ולצאת מכל הגשמיות והטיפשות בחיים שלהם [עזרת לב, ע' תרגום ניצבים ל' ו'].

ולאמיתו של דבר, לא מיציתי את הנושא, אבל אין הרבה יותר דברים שאני מרגיש שאני רוצה לומר. וכל יהודי שהוא אמת'דיק (איש-אמת) יודע שמה שאמרתי זה מדוייק. ואני יכול לספר על עוד הרבה יותר דוגמאות ממה שנתתי.

לכן, בבקשה כלל-ישראל! אנא, תעשו תשובה! תחזרו אל האמת. תחזרו אל הנכון והישר. תחזרו אל הדרך כפי שזה היה פעם. ואני לא מדבר על 'לחזור' לזמן של תנועת ההשכלה. אני מדבר על לחזור לשטעטל! (אל ה"עיירה" היהודית של פעם). אני מדבר על תלמידי חכמים אמיתיים, כמו תלמידי הבעל שם טוב, תלמידי הגר"א, או על התלמידים של האריז"ל וכדו'.

עם ישראל! תבנו 'בית יהודי' ("אידישע שטוב") אמיתי, תבנו בית-מקדש-מעט אמיתי [מה טובו אהליך יעקב... בלק כ"ד]. ואני מתחנן אליכם: 'תעשו את זה מהר! כי הזמן אוזל, הולך ונגמר!' [כלו כל הקיצין. סנהדרין צ"ז].

בְּדָד יִנְחָנוּ: – הגאולה בהבדלה מן הגויים והתועים. יְאֲבֹדֵל אֲתֶכֶם מִן הָעַמִּים – ר' לקט רשימות, חנוכה, בשם המהרי"ל דיסקין זצ"ל. 'בְּרוּךְ שֶׁהִבְדִּילֵנוּ...' תפי' ובלצ"ג. נצח ישראל למהר"ל זצ"ל פרק כ"ה בארוכה, עיי"ש סוה"פ. ר' תיקוה"ז לו: ודף ל: ובכו"כ מקומות על הפסוקים: 'הֵן עִם לְבָדֵד יִשְׁפוּן'. בלק כ"ג. 'יִשְׁכּוּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד...', דברים ל"ג. ור' תרגום שם עה"פ בפ' האזינו: 'ה' בְּדָד יִנְחָנוּ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נִכְר'. תהלים פרק פ"א. דרכי אבותינו הק': 'בְּעֶקְבֵי הַצֵּאֵן' – שיה"ש ב', ע"ש רש"י ופי' הגר"א. 'יָלַב בְּנִים עַל אֲבוֹתָם'. סוף מלאכי, ע"ש. 'שׁוּבוּ לְבִצְרוֹן', זכריה ט' ע"ש. ור' פי' הגר"א למשלי כ"ב כ"ח.